

Milli İradeyi Faşizan Eylemlerin Odağı Haline Getirmek

İçeriği Yazan: [Saadet TOKSÖZ](#) [1] Zaman: Cum, 18/06/2010 - 12:30



İktidar olmak, söz sahibi olmak demektir. Söylediğin her söz para yerine geçmektedir.

Nasıl mı?

Söylenen sözler de, paranın gücü kadar etkilidir. Sözün gücü, kişiyi ikna eder ve taraf kılar.

Siyasetçilerle, aydın (yazarları) karşı karşıya getiren durum budur.

Binbir vaatlerle halkı inandırıp, milletin vekili olanlar, halkın menfaatlerini gözetmedikleri zaman, halkın sözcüleri yazarlar (Aydınlar) devreye girer, yapılan bütün yanlışlıkları halkın önüne getirir.

Siyasetçilerle, yazarları (Aydınları) karşı karşıya getiren durum budur.

Şimdi siyasetçiler, işin içine parayı da sokup, işi şansa bırakmıyorlar.

Aynı, AKP'nin kişileri parayla satın alması gibi...

Onlar, sözlerin gücünü kullanamadıkları yerde, yeşil sermayeyi devreye sokup, bu iktidar savaşında hakim güç oluyorlar.

Bir yazarın satın alma gücü ise, kalemine yansıttığı düşünceleridir.

Arz edilen düşünceler, ne kadar çok kabul görüp,talep ediliyorsa, o kadar mevcut iktidarın karşısında güç oluyor demektir. Hele de, hükümetin yanlış icraatlarını topluma ayna tutarak yansıtıyor ve halkın desteğini alıyorsa, halkın sözcüsü olarak gerçek iktidar oluyor.

Adalet ve Kalkınma Partisinin iktidarında olan bu hükümet, bu duruma son vermek için, ülkedeki bütün basın kuruluşlarını satın alarak, bu durumu bertaraf etmeye çalışıyor. Satın alamadıklarını da ya hapse tıkıyor ya da işinden ediyor. Ben bunu "Demokratik açılım" dedikleri her ne ise, bu açılımın bir parçası olduğunu düşünüyorum.

Hükümetler ve yazarlar arasındaki en büyük fark, hükümetlerin iktidarlığı geçici, yazarların ki ise kalıcı olmasıdır. Sırf doğruları dile getirip, millete olan görevlerini yerine getiriyorlar diye haksızlığa uğramış bu yazarlar ordusu, bu hükümetin iktidarı sona erdiği zaman, halk tarafından tekrar taltif edilecek ve görevlerinin başına getirilecektir.

Buna en güzel örnek de, Nazım Hikmet Ran'dır. Dönemin hükümeti tarafından vatan haini ilan edilen usta yazar-şair, bugün bile halka yön gösterip, ışık tutmak ve temsil etmek bakımından iktidarın en tepesinde oturmaktadır. Tabii ki, ülkede iktidarı elinde tutan ve halka doğru yolu gösteren gelmiş geçmiş bir sürü aydın kişilerimiz vardır ve bunlar da her zaman hükümetlerin hışmından nasiplerini almış, türlü çileler çekmişlerdir.

Dikkat ederseniz, Ergenekon'un ilk dalgalarında önce gazeteci-yazar ordusunu hemen içeri aldılar. Aynı zamanda akademisyen aydınlar da bu durumdan nasiplerini aldılar. Niye? Çünkü iktidar savaşında en önemli rakipleri bu gruplardır. Bu gruplar, halkın gerçek temsilcisi olup, vekilliğini yapmaktadırlar ve halkı aydınlatıp, yönlendirmekle mükelleftirler. Çünkü, bu aydın grubu da, halkın kendisidir aynı zamanda..

Entelektüel aydının en ayırt edici özelliği, onun siyasal iktidardan ve siyasal iktidarın arkasındaki egemen sınıftan bağımsızlığı ve siyasal iktidar karşısında eleştirel bir tavır içinde olmasıdır. Burada önemli olan zihinsel ve ahlaki bir eğilimdir ve bu eğilime uygun davranabilme, tavır alabilme yeteneğidir. Bu yüzden aydın olan kişi, bu yeteneğini bu eğilim içinde sürdürmesi halinde, her daim iktidarı kalıcıdır. Bu arada, kendi menfaatleri uğruna siyasetçilerin bayraktarlığını yapan ve bundan nemalanan aydın diye geçinenler, aydınlığın karanlık yüzleri olarak karşımızda durmaktalar.

Devletin gücünü arkasına alıp da iktidarı kendi menfaatine kullanmak, başkasının ipliyle kuyuya inmeğe benzeyen bir durumdur. Gün gelir o ipin ucu salıverilir, dipsiz kuyunun içine gömülür gidersiniz.

Yaptıkları bu faşizan eylemleri milli iradeyle bağdaştıran bu hükümet ise, iktidarını

kaybettiği gün, bu eylemlerin hesabını vermek için yargı yolunu tutacak. O zaman milli iradenin ne demek olduğunu anlayacaklardır.

Saadet.Toksoz@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

sorunlu bir yazı...

İçeriği Yazan: Mehmet Ali YAZICI Zaman: Cum, 18/06/2010 - 16:27

sorunlu bir yazı. girişle sonraki bölümler çelişiyor. bir de "entelektüel aydın" ne demektir, anlayamadım.

Ben anlatayım

İçeriği Yazan: Ümit MİNEL Zaman: Cum, 18/06/2010 - 16:45

yalama basında yazan liboş aydının karşısında duran aydındır. artık bu ülkede herkesin kendi aydınına verdiği isimler vardır. yani anlayacağınız bu ülkede herşeyin olduğu gibi "aydın" kelimesininde içi boşaltılmıştır. o yüzden artık aydın kelimesinin başına o aydının vasıflarını taşıyan sıfatlar eklenmesi zaruri olmuştur...

Sayın Yazarı,

İçeriği Yazan: Saadet TOKSÖZ Zaman: Cum, 18/06/2010 - 17:56

Entelektüel aydını kısaca tanımlamaya çalıştım. Ama daha geniş bir ifadeyle açıklamak gerekirse, entelektüel aydın, egemen olan sınıfların,gizlemek istediklerini açığa çıkarmaya çalışan, gerçeğin saptırılmış bir versiyonunu kabullenmeye razı olmayan, iktidardakilerin çıkarı olduğu " bir toplumsal değerler sistemine" başkaldıran,egemen olan sınıfların ve develtin her türlü politika ve uygulamalarını eleştirebilen, bu alanda hiç bir yasağa,tabuya,inkarcılığa itibar etmeyen,sorunları sadece ulusal planda değil,evrensel planda ele alıp kavramaya çalışan kişidir. Bu tanımlamaya uygun tavır alabilen aydınlar ancak entelektüel olabilirler diye düşünüyorum. Entelektüelliği sadece bilgiye dayandırmanın yanlış olacağı kanaatindeyim.

Aynı zamanda yazının giriş ve diğer bölümlerinde gördüğünüz çelişkileri de açıklarsanız, o konuda da yardımcı olmaya çalışırım.

Saadet Toksöz

Aydın Üzerine

İçeriği Yazan: Mehmet Ali YAZICI Zaman: Cum, 18/06/2010 - 20:46

Aydın Üzerine

Adaletsizliğin, haksızlığın, baskı ve sömürünün yoğun olduğu sınıflı toplumlarda aydın meselesi önemli bir konudur. Tek bir aydın tanımında buluşulamadığı için sürekli tartışılmış ve tartışılmaya da devam edilmektedir. Aydın tanımını sınıfsal bağlamından kopararak yapmak, ciddi kafa karışıklığı yaratmaktadır. Değişik dünya görüşüne sahip düşünürler farklı tanımlar yaparken, sınıfsal vurguyu öne çıkaranlarda bulunmaktadır.

Örneğin, yirminci yüzyılın önde gelen Marksist düşünürlerinden Gramsci, “organik aydın” kavramını ortaya atarak, ideolojik açıdan, toplumsal yaşamın yeniden üretiminde aydınların önemli görevler üstlendiğini belirtmiştir. Bu noktadan yola çıkarak, iktidar-aydın, iktidar-zor ve aydın-toplum ilişkilerini çözümlemeye çalışmıştır.

Gramsci “organik aydın”ı, sadece egemen sınıf ya da egemen siyasal iktidar adına ideoloji üreten seçkinler olarak görmez. Burjuvazinin feodalizmi alaşağı ederek kendi siyasal iktidarını kurduğu dönemde ortaya çıkan “yeni aydın” tipi olarak tanımlar. Bu tanım aynı zamanda kapitalist dönem öncesini temsil eden geleneksel aydının da reddini içerir.

“Organik aydın”, içinden geldiği sınıfla sadece ideoloji üretme anlamında değil, kültürel, siyasal ve ekonomik olarak da bütünleşmiş aydındır. Lenin’in tanımıyla, sınıfını her düzeyde en iyi şekilde temsil edendir.

Aydın tartışmalarında yanıt bekleyen en önemli soru, aydın kimdir ve sınıflı toplumlarda işlevi nedir? Böyle bir sıfatı hak etmenin kriterleri nelerdir? Aydın kavramının toplumda yaptığı çağrışım, daha çok sözlük anlamıyla ilintilidir. “Kültürlü, okumuş, görgülü, ileri düşünceli kimse, münevver” olmak, aydın kabul edilmek için yeterli sayılır. Görüldüğü gibi bu tanım, sınıfsallığı göz ardı etmektedir ve “mürekkep yalamış” herkes; gazeteci, yazar, akademisyen vb. aydın kategorisine sokulmaktadır.

Aydın tarifi yapılırken sınıfsal farklılıklar göz ardı edildiğinde tutarlı bir aydın tanımına ulaşmak zordur. Zaten, farklı aydın tanımları irdelendiğinde, bu farklılıkların sınıfsal duruş farklılığından kaynaklandığı çok rahat bir şekilde görülecektir.

Aydın, kısaca, yaşadığı çağın sorunlarına karşı duyarlı olan ve sorumluluk hisseden insandır. Çok şey bilen değil, var olan bilgi ve birikim düzeyiyle doğruların peşinden koşan, bu doğruları her koşulda savunan insandır. Aydın, ilerici olandır. Toplumu bir bütün olarak, insanlık değerleri açısından ileriye taşıyan insandır. İnsanlık tarihinin gerici değerlerini savunanlar, zulüm ve zorbalık karşısında tutum almayanlar, düşünsel ve pratik duruşlarıyla ilerici insanlık değerlerini temsil etmeyenler aydın sıfatını hak etmezler. İnsanlığın gelecek düşü sosyalizm olduğu için, sosyalist değerleri kuşanmış olanlar, emeğin yanında yer alanlar, sınıfsal kökenleri farklı olsa da, kendilerini proletaryanın mücadelesine adanmış olanlar gerçek aydınlardır.

Ülkemizde aydın tartışmaları Tanzimat’la birlikte başlamış ve kalkınmacılıkla eş tutulmuştur. İçeriğine bakılmadan “yeni olan” her şeyi savunuyor olmak, aydın olma ölçütü olarak kabul edilmiştir. Dönem dönem, ortaya çıkan derin krizler, toplumsal ve siyasal sorunlar karşısında duruşlar, aydın olmanın ölçüsü olarak kabul görmüştür.

1980 sonrası neo-liberal saldırılar ve 1990’larda, uygulanan sosyalizm denemelerinin yenilgisi, toplumsal muhalefet hareketlerinin geri çekilmesine neden oldu. Bu durum, aydınları ve yapılan aydın tanımlarını da derinden etkiledi. Aradan bunca zaman geçmiş olmasına rağmen, kafa karışıklığı ve aydınlarının çitalarını düşürmüş olmaları devam etmektedir. Aydın tutum, insanlık değerleri açısından çitayı düşürmek değil, her koşulda doğrulardan yana taraf olmayı gerekli ve zorunlu kılar. Son yılların popüler yazarı Can Dündar bir söyleşide, “eğer doğruları yazar veya söylersek hepimizi içeri tıkarlar” diyerek ülkemizde ki aydın zavallılığını dramatik bir şekilde ifade etmiştir.

Aydın konusunda bir önemli yanlış da, “tarafsız olması” gerektiği üzerinedir. Aydın, tarafsız olamaz. Yüklenmiş olduğu misyon gereği doğrulardan ve gerçeklerden yana taraf olmak zorundadır. Zarara uğrama riski dahi olsa, haklının yanında yer almak durumundadır. Yaşadığı tarihsel süreçte olgulara ve olaylara tanıklık etmek, doğru ve haklı olandan yana taraf olmak aydın olmanın başta gelen ölçütüdür.

Sistem adına hareket edenler, statükodan yana olanlar, toplumsal sorunları maniple etmeye ve doğruların tespit edilmesini değil, tam tersi karartılmasını sağlayan kalemler asla aydın olarak kabul edilmemelidirler.

Örneğin, bu düzenin hizmetinde çalışan bir bakanın olumlu bir davranışını baz alarak “aydın” yakıştırması yaptığımız gibi, kaleminden kan damlayan Emin Çölaşan’ı da çoğu insan aydın olarak kabul etmektedir. Gerçek aydınları değil, kargaları kılavuz olarak kabul eden bir toplum olduğumuz için karanlıktan aydınlığa, esaretten özgürlüğe çıkmamız da oldukça zor olacaktır.

Yazıyı Rifat Ilgaz’ın aydın üzerine yazdığı şiirin son bölümüyle bitirelim:

“Yollar kesilmiş alanlar sarılmış
Tel örgüler çevirmiş yöreni
Fırıl fırıl alıcı kuşlar tepende
Benden geçti mi demek istiyorsun
Aç iki kolunu iki yanına Korkuluk ol”

Mehmet Ali Yazıcı

NOT:Sitede yayınlanmayan yazımdır.

Sayın TOKSÖZ;

Entelektüel ve aydın kavramları arasında çok ince bir ayrım var. Bu ayrım, bu iki kavramı arka arkaya kullandığımızda sizin düşündüğünüz ve açıklamaya çalıştığınız anlamı vermez. "Entelektüel aydın" bana göre şu anlama geliyor:Akıllı-zeki düşünür.

"Ben yazdım oldu"diyorsanız o başka tabi, saygı duyarım.

Merhaba

İçeriği Yazan: Cem Osman TAMTÜRK Zaman: Cum, 18/06/2010 - 21:51

İktidarın emrindeki dönme yazar takımına giydirilen aydın elbisesi o kadar eğreti duruyor ki, bir makalesini okumak yeterli. Aydın, kendi ülkesinin ve dünyanın sorunlarına, bilimsel gerçekler ışığında; akılcı ve mantıklı çözümler üretebilen kimsedir. Halkını hor görmeyen, aşağılamayan, ama gerçekleri görmeleri, üreten, çalışan, düşünen ve sorgulayan bir toplum olmaları için onları; her zaman eleştiren ve uyaran kimsedir. Aydın; insanlık için yararlı bir şeyler üretmeye çalışan kimsedir. Bunların yaptığı ise her yazılarında iktidara methiyeler dizmek. Çoğu zaman kendileri ile çelişmeler bile.

Aydın ve entelektüel arasındaki ince ayrım..

İçeriği Yazan: Saadet TOKSÖZ Zaman: Cts, 19/06/2010 - 12:58

Aydını ifade eden yazınızda aydın ve entelektüel arasında ince bir ayrım olduğunu, ama bu ince ayrımın ne olduğunu belirtmemişsiniz. Ben de zaten aydın ve entelektüel aydın arasındaki bu ince ayrım üzerine kişisel görüşümü ifade ediyorum. Bunu, koydum oldu şeklinde nitelendirmeniz benim için ayrıca şaşırtıcı bir durumdur. Burada, sahip olduğumuz bilgi birikimimizle kişisel görüşlerimiz

paylaşıyoruz. Bir yaptırım uygulamıyoruz. Kabul görür veya görmez. Burada amaç, konuları tartışmaya açık, fikir alışverişinde bulunmak değil midir? Aydınlığa giden yol bu değil midir?

Dediğiniz gibi aydın, eğitilmiş, bilgili, görgülü bir kişidir ve en temel görevi sahip olduğu bilgi birikimiyle bulunduğu toplumu aydınlatmaktır. Ama her aydını entelektüel olarak nitelendirmek yanlış olur. Çünkü bazı aydınlar sadece uzman oldukları konularda bilgi birikimlerini paylaşarak eğitimci olarak hizmet verirken, bağlı bulundukları sisteme eleştirel bir bakış açısı geliştirmeden kendisine doğru diye sunulan bilgileri doğrudan aktarım yoluna gider. Yani, kişisel olarak ortaya koyduğu bir fikir üretimi ve yol göstericiliği yoktur. Bunlardan etrafımızda çokça bulunmaktadır. Bilgili ve eğitilmiş olmaları sebebiyle de sosyolojik aydın olarak nitelendirilmektedir. Eğer her bilgili, kültürlü insanı aydın olarak nitelendiriyorsak, aydını, entelektüel aydından ayırt edici özelliği burada ortaya çıkıyor. Daha önce de belirttiğim gibi, entelektüel aydının ayırt edici özelliği, gerçeğin çarpıtılmış biçimiyle savaşmasıdır. Gerçeğin saptırılmış (ideolojik) bir versiyonunu topluma kabul ettirmeye çalışan devletin ve bu işleve koşulmuş aydınların ipliğini pazara çıkarmaktır.

"The Commitment of the Intellectuals" kitabının yazarı Paul Baran bu konuda, "Aydın denilen kişi, yaptığı işin özü ve esası bakımından bir toplum eleştirmeni, daha güzel, daha insanca ve daha akla uygun bir toplum düzenine giden yolu tıkayan engellerin ne olduklarını arayıp bulmayı, incelemeyi ve bu yoldan bunların aşılmasına yardımcı olmayı kendisine dert edinmiş kimsedir." derken, bizim entelektüel dediğimiz gerçek aydını, diğerlerinden farkını vurgulamak istiyor.

Ünlü fizikçi Albert Einstein, nükleer enerjinin askeri ve başka stratejik amaçlarla kullanılmasına karşı tavır aldığında, Jean Paul Sartre, "Atom fizikçisi nükleer denemelere karşı bildiriye imzaladığından, O bir entelektüeldir" derken, bu ayrımı ifade etmiştir. Nitekim, Sartre, Russel Diderot, Emile Zola ve başkaları bilgili oldukları için entelektüel sayılmıyordu. Sosyolojik aydın tanımına girenlerle ortak yanları bilgili olmaları olsa da, insani ve evrensel sorunlar karşısında aldıkları tavır ve devlete karşı tutumlarıdır.

Kısacası, entelektüel aydın tanımı üç kelimeyle ifade edilecek kadar basit bir durum değildir.

Sayın Yazıcı,

İçeriği Yazan: Saadet TOKSÖZ Zaman: Per, 24/06/2010 - 09:41

Yazıya sorunlu, çelişkili dediniz; kestirip attınız. Hala, sizden, yazının sorunları, çelişkileri hakkında bir açıklama bekliyorum. Bu tarz eleştiriler yaparken, bunun sebeplerini de ortaya koymanız gerekmiyor mu?

- [İç Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (16/04/2024 - 16:01 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/milli-iradeyi-fasizan-eylemlerin-odagi-haline-getirmek>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/saadet-toksoz>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>

